

fordeling af udgifterne mellem stat og kommuner, men der er for hver skole indgået overenskomst om udgiftsfordelingen.

2. 2. De private skoler og kurser.

Ifølge den gældende tilskudslovgivning yder staten 85 pct. tilskud til ovennævnte skoleformer i forhold til et „tilskudsgrundlag“ for hver enkelt skole beregnet efter nærmere fastsatte regler. En del af dette tilskud refunderes dog af kommuner eller amtskommuner, idet der for så vidt angår eleverne på 8.-10. klassetrin samt i gymnasieafdelingen og på kursus til højere forberedelseseksamen ved de private skoler og studenterkurser samt seminarier er fastsat regler om kommunalt eller amtskommunalt bidrag til staten, således at byrdefordelingen mellem staten, amtskommunerne og kommunerne for disse klassetrins vedkommende i princippet er den samme som ved de kommunale og amtskommunale skoleformer.

Ifølge folkeskolelovens § 3 yder kommunerne således som bidrag til staten for elever i realafdelingen ved de private realskoler og i 8.-10. klasse ved friskoler og private eksamensberettigede skoler et beløb pr. hjemmehørende elev svarende til 25 pct. af en beregnet gennemsnitsudgift pr. elev til folkeskolens lærerlønninger og 85 pct. af et beregnet gennemsnit af andre udgifter pr. elev i folkeskolen.

Ifølge seminariestøtteleven afholder staten udgifterne ved driften af de private øvelsesskoler. Størstedelen af udgifterne refunderes dog af kommunerne, idet de betaler en afgift pr. elev svarende til en beregnet gennemsnitsudgift pr. elev i folkeskolen.

Ifølge fordelingsloven yder amtskommunerne som bidrag til staten for elever i private gymnasieskoler og på kurser til HF ved et privat gymnasium, et privat studenterkursus eller et privat seminarium et beløb pr. hjemmehørende elev svarende til 25 pct. af statens bruttoudgift pr. elev i statsskolerne, eksklusive kostskolerne, henholdsvis på kurser til HF ved statsskolerne og statsseminarierne. Amtskommunens bidragspligt omfatter alene eleverne i gymnasieklasserne, HF-klasse og realklasserne.

For de private studenterkurser og realkurser er der ikke fastsat regler om fordeling af udgifterne mellem staten, amtskommunerne og kommunerne.

Endelig yder flere kommuner og amtskommuner udover førnævnte lovhjemlede bidrag, støtte til de private skoler enten som tilskud til skolerne eventuelt i form af favorable vilkår for leje eller lån af kommunale faciliteter eller som betaling af skolepenge for de af kommunens børn, som går i private skoler.

3. Den fremtidige finansieringsordning.

Indregningen i det generelle statstilskud, der fordeles efter objektive udgiftskriterier, af statens hidtidige procenttilskud til undervisning på folkeskole- og gymnasieniveau skal i princippet modsvares af, at amtskommunerne og kommunerne fuldtud varetager denne undervisning. Dette har givet anledning til særlige overvejelser for så vidt angår de private skoleformer, statsskoleskolerne og kurserne samt øvelsesskolerne.

3.1. Overvejelser om de private skoler og kurser.

I juli måned 1973 nedsatte undervisningsministeriet en arbejdsgruppe med den opgave at fremkomme med forslag om de private skolars tilskudsmæssige stilling efter en omlægning til tilskud efter objektive kriterier af statsrefusioner inden for undervisningsområdet. Arbejdsgruppen, hvis formand var udpeget af undervisningsministeren, og som i øvrigt bestod af repræsentanter for Amtsrådsforeningen i Danmark, Kommunernes Landsforening, Københavns kommune, Frederiksberg kommune, indenrigsministeriet, undervisningsministeriets departement, direktoratet for ungdomsundervisningen, direktoratet for folkeskolen og seminarierne, direktoratet for gymnasieskolerne og højere forberedelseseksamen og undervisningsministeriets tilskudsforvaltning, har i oktober måned 1973 afgivet en redegørelse til undervisningsministeriet.

Arbejdsgruppens redegørelse omfatter følgende private skoler: Friskoler, private realskoler, private realkurser, private gymnasieskoler, private studenterkurser, HF-kurser ved de private gymnasieskoler, studenterkurser og seminarier samt efterskoler.

I sin redegørelse påpeger arbejdsgruppen, at de private institutioner indtager en særstilling i relation til byrdefordelingsreformen mellem stat, amtskommuner og kommuner, idet der ikke her i egentlig forstand er tale om at overføre statslige opgaver til amtskommunerne eller kommunerne, da det karakteristiske netop er, at de pågældende opgaver varetages på privat initiativ og vedblivende skal have mulighed herfor. Ifølge sagens natur kan det således ikke komme på tale at tillægge kommunerne indflydelse på tilrettelæggelsen af virksomheden på de enkelte private skoler, hvilket for de offentlige skolars vedkommende er modstykket til kommunernes økonomiske ansvar.

På denne baggrund har arbejdsgruppen undersøgt, om det var muligt at reducere den enkelte kommunes andel i de generelle tilskud i forhold til den opgave, som kommunerne „unddrager sig“ ved, at private skoler underviser nogle af deres børn og unge. Dette